

המילחמה בין המישטרה ובין החוקרים הפרטיים אינה קיימת רק בטלוויזיה - היא נמושה מדי יום במציאות

החנות. נפתח תיק-חקירה ופלבסקי יצא לחדרה, בעיקבות החשוד העיקרי.

„במישטרת חדרה התקשרנו עם קצינים בכירים,“ סיפר השבוע פלבסקי. ואז, פתאום, הכל נעצר. נתקלנו בקיר אטום. היה לנו ברור שהאדישות נובעת מכך שאנו טיפלנו בחקירה, לפני כניסתה של המישטרה לתמונה. מפקדי תחנת-המישטרה בחדרה הודיעו לנו שלצערים הם לא יוכלו לבצע שום מיבצע לתפיסת הפורצים למחסני חברת חוגלה, כי אין בידיהם לתיק החקירה שנפתח בכפר-סבא. גם לא היה מי שהיה מוכן לנסוע להביא אותו. גלגלי החוק נעצרו לגמרי. המישטרה לא היתה מעוניינת להודרו כדי לתפוס את הדג השמן של הפרשה. אך כל דקה שעברה היתה לטובתו של הפורץ. הוא היה יכול לברוח.

אחרי שרחמים ופלבסקי טיילפנו למכר שלהם במישטרה וביקשו עזרתו, הסכימו קציני-המישטרה בתחנת חדרה, לפשרה: אם פלבסקי יסע, על חשבוננו, ויביא את תיק החקירה מכפר-סבא, הם יתחילו לטפל בפרשה.

זו היתה משימה חדשה. אך מישטרת כפר-סבא שוכנעה למסור את התיק בידי החוקרים הפרטיים, והוא נמסר לתחנת חדרה. ברגע שהטיפול נכנס לידיים של בעלי דרגות נמוכות במישטרת חדרה, התקדמה החקירה במהירות, עד לתפיסתו של החשוד.

הדברים קורים כמעט כמו בסרטים. הנה צגינה לדוגמה:

בתוך מכונית שנתנה בתל-גנים ברמת-גן, ישבו שני חוקרים פרטיים ממישרדים של פלבסקי ורחמים. הם התבקשו לשמור על אישה שביקשה הגנה.

החוקרים הודיעו על המעקב למיש-

שלה אותי לבקש סליחה מהנער שהפיל אותי ארצה. הנער אמר לי שאם קרן יסלח לי, גם הוא יסלח. שוב הלכתי למיכאל קרן, ושוב הוא, שלח אותי חזרה לנער, וחזר חלילה.

„ביליתי את הלילה במעצר. בכיתי כמו ילד. שזה יקרה לי! בבוקר שוחררתי מהמעצר וסיפרתי את מה שקרה לי לקצין בכיר במישטרה-הגבול, שהכיר אותי מימי עבודתי במישטרה. האיש הזה התקשר עם קרן, ונמסר לו שקרן חזר בו מהתבטי-עה נגדי.

„למדתי מכך לקח - כחוקר פרטי עלי להיזהר משוטרים כאלה.“

סיפורו של הבלש הפרטי מאיר ברקת אינו יחידי במינו. חוקרים פרטיים רבים, גם אותם ששירתו בעבר במישטרה, נאל-צים להיות במילחמה מתמדת עם שומרי-החוק שבמדים.

חשד

במעשי ריגול

מאיר פלבסקי ומרדכי רחמים מנהיגים לים מזה 10 שנים מישטרת-חקירות משותפת. עבודתם מרגשת בדרך-כלל פחות ממעליהם של הבלשים הפרטיים בקול-נוע. פלבסקי מודה שהעסקים הטובים ביותר הם תיקי חקירות של חברות-ביטוח. אולי אין זה מלהיב, אך זה מכניס כסף. אולם היתקלויותיהם עם המישטרה רציניות הרבה יותר. רחמים ופלבסקי סיפרו על אחת מהתנגשויותיהם עם נציגי החוק. „ניהלנו חקירה כלכלית שהוזמנה על-ידי לקוח מסויים. נראה שדרכנו על איון יבלת של תת-ניצב זיגל, והוא עצר אותנו. הוא טען שהתעורר נגדנו חשד שאנו מעורבים במעשי ריגול, מכיוון ש-החוקנו במיסמכים סודיים.

בלש קנון (וידיאם קונראד) מישטרה פרטית

שוטרים ובלשים

שוטרים

טרה, כדי למנוע את התערבותה. לפתע עצר ליד מכונית החוקרים גבר חובש כיפה, ומשך החוצה את היושבים ברכב. הוא פתח בתיגרת-ידיים עם החוקרים, ואחר-כך הוציא מכשיר-קשר והזמין ניידת מישטרתית. החוקרים הסבירו שהם חוקי-רים פרטיים והם באמצע עבודתם, אך

בלש טייב (בשרותו במישטרה) ניקמת השוטרים

„אפילו אנשיו של זיגל נדהמו מההאשר-מה של מפקדם, אך זה לא מנע מויגל להשאיר אותנו במעצר ולבקש, למחרת היום, את הארכת מעצרנו.“

השופט ציוה לשחרר את השניים מיד, אך זיגל, לא נכנע. הוא קרא להם שוב, כדי שימסרו טביעות אצבעות, למרות שלפי החוק רשאים לקחת טביעות אצב-עות רק מאדם הנתון במעצר. פלבסקי טוען שהיה זה נסיון נוסף של זיגל להשפיל אותו ואת שותפו, ולשכנעם להפסיק את חקירתם.

המישטרה אינה

רוצה לפעול

פלבסקי ורחמים טוענים שההתנכר לזיות והיחס השלילי אליהם מקורם בדרך-כלל בקצונה הבכירה של המישטרה. השוטרים הנוטרים מגלים לעומת-זאת יחס אוהד ומנסים לשתף פעולה.

לראייה הם מביאים את פרשת הגניבות ממחסני חוגלה. החברה ביקשה מהחוקי רים הפרטיים לגלות מי גונב סחורה ממח-סניה. אחרי מעקב קצר הם גילו בכפר-סבא חנות, שבה נמכרו כמויות גדולות של הנייר שנגנב.

פלבסקי ואנשיו הקימו תצפית ליד חנות זו, ועקבו אחרי הבאים במגע עם בעל-החנות. כשהתברר להם שהחשוד העיקרי יצא מכפר-סבא לחדרה, הם פנו לתחנה של מישטרת כפר-סבא, ומסרו את ממצאי החקירה שלהם. רב-סמל במישטרת כפר-סבא שמח לשתף פעולה, ועצר את בעל-

להתניע את הקטנוע ואז הופיע רכב שישבו בו אדם זקן ונער. „כך התחיל את סיפורו מאיר ברקת, בלש פרטי מחולון, לשעבר איש המדור המרכזי של מישטרת תל-אביב. ברקת זכה לשבחים רבים ממפקדיו במישטרה, עד שהחליט להיות בלש פרטי.

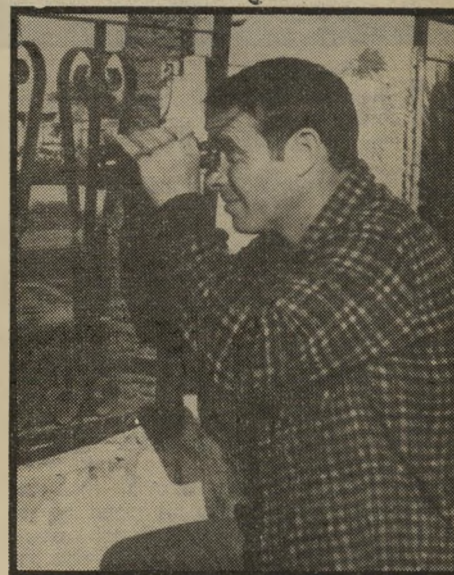
ברקת נמוך-הקומה המשיך בסיפורו: „הזקן, שנהג ברכב, שאל אותי מה אני עושה במקום. השבתי לו שאני בלש פרטי, ונמצא בעבודה. אז קפץ מהמכונית הנער, כבן 17, דחף לי לפרצוף תעודת מתנדב של המישמר האזרחי, משך אותי מהקטנוע והפיל אותי ארצה.

„שאלתי את הזקן מה הם רוצים ממני. חזרתי והצגתי את עצמי. הצעתי להם ש-ירשמו את מיספר הקטנוע שלי, שיבדקו את התעודות. אבל שלא יעכבו אותי כי אני נמצא במעקב אחרי חשוד.

„ביקשו ממני את רשיון-הרכב של הי-קטנוע. הסברתי להם שהשארתי בבית בי-כוונה, כי בלילות אני עלול לאבד אותו. הוא יכול היה לאמת את דברי מייד. בעזרת מכשיר-הקשר שלו, במקום המישטרה בי-תל-אביב. אך הזקן - שמאוחר יותר התברר לי שזה היה מיכאל קרן, סגן-ניצב בדימוס במישטרה, המכהן כיום כמפקד המישמר האזרחי של מרחב הירקון - הזמין ניידת.

„לקחו אותי לתחנת-המישטרה והאשימו אותי בתקיפת המתנדב. אמרתי להם שאם יאשימו אותי בדבר דימויני כזה, אני עלול לאבד את רשיוני כחוקר פרטי. אחד מה-שוטרים גילה לי: הוא כועס עליך כי אמרת לו שהוא זקן. לך תבקש ממנו סליחה. „הלכתי לבקש סליחה ממיכאל קרן. הוא

„ה שעה היתה עשר וחצי בלילה. עמדתי לעלות על הקטנוע שלי כדי להתחיל את המעקב אחרי החשוד. חיכיתי בשער בית-החרושת, שבעליו שכרו אותי כדי שאתפוס את העובד שגונב מה-מחסנים. האיש שלי יצא לרחוב. עמדתי

בלש ברקת (בוודש כמושקפת) מעצר והשפלה